

عنوان مقاله:

رجوع شهود از شهادت بر قتل، سرقت، قصاص و زنا در فقه شیعه و اهل سنت

محل انتشار:

اولین کنفرانس حقوق، حقوق بین الملل، علوم سیاسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

نسرين علوی نیا - استاد دانشگاه آزاد اسلامی داراب

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین ادله اثبات دعوی، شهادت شهود است که در بسیاری از موارد احقاق حقوق متوقف بر آن می باشد به همین دلیل است که شهادت در بین ادله اثبات دعوا از اهمیت ویژه ای برخوردار است. رجوع شهود از شهادت ممکن است قبل از صدور حکم یا بعد از آن باشد که از دیدگاه فقهای شیعه و اهل سنت احکام متفاوتی دارد. در صورتی که شهود، قبل از حکم از شهادت خود رجوع کنند حکم صادر نمی شود و مشهود علیه تبرئه می شود. اگر شهود در هنگام رجوع به عمد خود اقرار کنند، تعزیر می شوند و در صورت خطا ضامن نیستند؛ اما در صورتی که مشهود به زنا باشد در این صورت چه شهود به عمد شهادت داده باشند چه به خطا، حد قذف می خورند و در صورتی که یکی از شهود رجوع کند به عقیده فقهای فریقین جز فقهای شافعیه، همه شهود حد قذف می خورند. پس از اجرای حکم در صورت رجوع شهود قتل، قطع و یا سرقت، اگر شاهد یا شهود به عمد بودن شهادتشان اعتراف کنند، قصاص می شوند و در صورت خطا دیه می دهند، اما اگر یکی از شهود به عمد خود اقرار کند گرچه سایر شهود دیگر رجوع نکنند یا در صورت رجوع به خطا اعتراف کنند باید فاضل از دیه شاهد قصاص شوند را به ولی وی پرداخت کنند؛ زیرا قتل ناشی از شهادت جمیع شهود بوده است.

کلمات کلیدی:

رجوع از شهادت، قتل، سرقت، قصاص ، زنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406540>

